

РЕШЕНИЕ

№ 19327

гр. София, 09.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 01.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **6095** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на С. Д. Ц. срещу Писмо изх. № 94-3121/23.05.2024 г. на главния секретар на Министерство на образованието и науката, с което е отказано предоставяне на достъп до обществена информация по т. 1 от заявление вх. № 94-3001/13.05.2024 г.

В жалбата се релевират доводи, че се касае за служебна обществена, достъпът до която не следва да бъде ограничен, тъй като са налице основанията за това по чл. 13, ал. 2, т. 1 ЗДОИ. Поддържа, че информацията е свързана с обществения живот в страната и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Допълнително се развиват доводи, че исканата информация се субсумира по понятието надделяващ обществен интерес по смисъла на параграф 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ.

В писмени бележки се посочва, ч исканите документи не са били представени в сигнала, а след произнасянето на Комисия по академична етика. Счита, че министърът на образованието и науката не е приел доклада на Комисия по академична етика и само е изпратил писмо до ректора на УНСС. Пояснява се, че е издадена незаконосъобразна заповед № 618/19.04.2024 г., с която жалбоподателката е освободена от длъжност „професор“. Поддържат се доводи за неспазване на процедурата, развила се пред Комисия по академична етика, както и че министърът

не е упражнил контрол върху работата на тази същата. Счита, че оспореният акт не е под формата на решение, което води до неговата незаконосъобразност. Счита, че получаването на доказателствата е свързано с оглед организирането на защита по повод твърденията за осъществено плагиатство.

Ответната страна изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е иницирано по заявление вх. № 94-3001/13.05.2024 г. на С. Д. Ц., с което е поискано предоставянето на следната информация: 1. На хартиен носител заверен препис от приложените доказателства към сигнал вх. № 94-1347/29.03.2023 г. до Комисия по академична етика при Министерство на образованието и науката и 2. Да се върнат в оригинал приложеното към подаденото от С. Ц. становище по процедурата, иницирана по сигнал вх. № 94-1347/29.03.2023 г. до Комисия по академична етика при Министерство на образованието и науката.

От преписката се установява за подаден сигнал № 94-1347/29.03.2023 г. до Комисия по академична етика към Министерство на образованието и науката, в който се твърди за осъществено плагиатство от страна на С. Ц. във връзка с три нейни монографии („Специфични особености на управлението на персонала в транспортното предприятие“, изд. ИК – УНСС, 2016 г., „Анализ на градския пътнически транспорт на София и насоки за неговото развитие“, изд. ИК – УНСС, 2016 г. и „Социална ефективност и качество на градския пътнически транспорт“, изд. ИК – УНСС, 2016 г.

Като доказателства, подкрепящи сигнала, са представени следните научни трудове: 1. „Развитие и ефективност на пътническите превози“ – доц. Е. В., Университетско издателство „Стопанство“, София, 1994 г.; 2. „Организация на градския пътнически транспорт“ – проф. д.ик.н. Л. М., Университетско издателство „Стопанство“, 1994 г.; 3. „Интелигентни транспортни средства“ – доц. Х. Н. и инж. М. К., ИК УНСС, 2015 г.; 4. „Социалната ефективност и качество на градския и пътнически транспорт“, – доц. С. Ц., ИК – УНСС, 2016 г.; 5. „Анализ на градския пътнически транспорт на София и насоки за неговото развитие“ – доц. С. Ц., ИК – УНСС, 2016 г.; 6. „организация на пътническия транспорт“ – доц. д.ик.н. Е. В., Университетско издателство „Стопанство“, 1994 г.; 7. „Специфични особености на управлението на персонала в транспортното предприятие“, – доц. С. Ц., изд. ИК – УНСС, 2016 г.; 8. „Тенденции в развитието на човешките ресурси в транспорта“ – д-р Б. А., изд. ИК – УНСС, 2013 г.; 9. „Управление на персонала в транспорта“ – проф. Е. В., Университетско издателство „Стопанство“, 2008 г.

С писмо изх. № 94-309-22.01.2024 г. на заместник – министър на МОН е уведомена С. Ц. за подадения сигнал и за образувана проверка по реда на чл. 3 от Закона за развитие на академичния състав на република България (ЗРАСРБ), за което е дадена възможност за изразяване на становище.

До Комисията по академична етика при Министерство на образованието и науката е подадено становище вх. № 94-1095/26.02.2024 г. от С. Д. Ц., което е по повод горепосочения сигнал. Със същото се отхвърлят твърденията за осъществено плагиатство и се представят доказателства, представляващи научни трудове и сравнителни проверки в табличен вид. Допълнително се изразява становище за

ограничаване възможността да се направи възражение за наличието на конфликт на интереси по отношение на арбитрите от Комисията по академична етика при Министерство на образованието и науката.

По реда на чл. 30, ал. 9 ЗРАСРБ Комисията по академична етика се е произнесла с доклад до министъра на образованието и науката, в който четиримата арбитри изразяват становище за осъществено плагиатство от С. Ц..

В съдебно заседание са представени документи, отнасящи се за твърденията, изложени в горепосочения сигнал.

С писмо изх. № 0409-38/28.03.2024 г. на министъра на образованието и науката е изпратен на ректора на УНСС докладът на Комисията по академична етика.

Издадена е Заповед № ЧР-618/19.04.2024 г. на ректора на УНСС, с която С. Ц. е освободена от длъжността „професор“ и е прекратено трудовото правоотношение.

По преписката е налична Заповед № РД09-1202/14.06.2023 г. на министъра на образованието и науката, с която на главния секретар на Министерство на образованието и науката са предоставени по реда на чл. 28, ал. 2 ЗДОИ правомощията да подписва решения за предоставяне или отказ за предоставяне на достъп до обществена информация.

Последвало е изпращане на писмо изх. № 94-3121/23.05.2024 г. от главния секретар на Министерство на образованието и науката, с което е отказано предоставяне на достъп до обществена информация по т. 1 от заявление вх. № 94-3001/13.05.2024 г. на С. Ц..

В мотивите на органа е прието, че исканите документи представляват доказателства, приложени към сигнала, които са част от приключило административно производство по ЗРАСРБ. В тази връзка е посочено, че редът по ЗДОИ е неприложим. Допълнително се поддържа, че исканите документи не са свързани с обществения живот на страната и не дават възможност на гражданите да си съставят мнение за дейността на задължения по закон субект.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице, което е адресат на акта, който е неблагоприятен за жалбоподателя, доколкото се оставя без уважение подаденото заявление. В този смисъл е налице правен интерес от оспорването.

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 40, ал. 1 от ЗДОИ.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспорваният акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 3, ал. 1 ЗДОИ.

Оспорваният отказ има необходимата писмена форма и изискуемото съдържание по чл. 38 ЗДОИ. Неоснователно е възражението, че отказът не е под формата на решение, тъй като не е от значение наименованието на документа, а неговото съдържание, което засяга права и законни интереси.

При извършената служебна проверка съдът намира, че процедурата по издаване на оспорения акт е съобразена с приложимите за случая процесуални норми на ЗДОИ и АПК, като не са налице процесуални нарушения, засягащи нейната законосъобразност в цялост.

Относно приложението на материалния закон:

В настоящия случай се иска информация, представляващи документи, посочени и описани в сигнал по смисъла на чл. 30, ал. 2 ЗРАСРБ. Според чл. 30, ал. 3 ЗРАСРБ сигналът трябва да съдържа посочване на доказателствата, които го подкрепят, т. е. не е необходимо тяхното прилагане, а е достатъчно да се посочат (в случая заглавието на

съответните научни трудове и къде са публикувани).

Впоследствие е възложено на Комисията по академична етика да извърши проверка по същество на сигнала, като по реда на чл. 30, ал. 11 ЗРАСБ е дадена възможност на жалбоподателката да изрази становище и да представи доказателства. Работата на Комисията по академична етика (орган със специална компетентност за установяване на плагиатство), е приключила с изготвянето на доклад до министъра на образованието и науката. От неговото съдържание е ясно, че арбитрите се произнесли въз основа на доказателства, посочени и представени в производството.

Горното дава основание на съда да направи извод, че исканата информация представляват доказателства, които са посочени и събрани в административно производство по чл. 30, ал. 1 – ал. 9 ЗРАСРБ, в което жалбоподателката е участвала, т. е. същата е била страна в проведеното административно производство.

Като участник в това административно производство С. Ц. разполага с правото по чл. 34, ал. 1 АПК, според което административният орган осигурява на страните възможност да преглеждат документите по преписката, както и да си правят бележки и извадки или - според техническите възможности - копия за тяхна сметка по всяко време на производството, включително и след приключването му с издаване на индивидуален административен акт съгласно Закона за Националния архивен фонд. В съответствие с тази разпоредба чл. 8, т. 1 ЗДОИ предвижда, че разпоредбите на този закон не се прилагат за информация, която се предоставя във връзка с административното обслужване на гражданите и юридическите лица. В случаите, когато заявителят иска информация за резултат от административно производство, в което е страна, защита не е по реда на ЗДОИ, предвид разпоредбата на чл. 8, т. 1 ЗДОИ, предвиждаща изрично, че в тези случаи разпоредбите на този закон не се прилагат. В допълнение следва да се посочи, че жалбоподателката не цели да си състави собствено мнение за дейността на задължения субект, каквато по дефиницията на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ е обществената информация, а да бъдат удовлетворени конкретни лични интереси, свързани с организирането на защита по повод твърденията за осъществено плагиатство, което е извън приложното поле на ЗДОИ и които не съответстват на неговата цел.

В случая исканата информация не може да бъде предоставена по реда на ЗДОИ, тъй като приложим е редът по чл. 34 АПК, чрез която разпоредба се дава възможност на страните да се запознаят с документи по преписка в конкретно административно производство, в което същите са участници. С. Д. Ц. е страна в образуваното административно производство по чл. 30, ал. 1 – ал. 9 ЗРАСРБ, то информацията, свързана с неговото развитие или представени, респ. посочени доказателства в това производство, следва да бъде търсена по реда на чл. 34, ал. 1 АПК, понеже се касае до информация, която се предоставя във връзка с административното обслужване на гражданите и юридическите лица.

Неотнормирани са възраженията за допуснати нарушения на Комисията по академична етика, тъй като същите имат отношение при оспорването на друг акт в друго производство.

По изложените мотиви, съдът намира, че е законосъобразен отказът за достъп до обществена информация, обективиран в писмо изх. № 94-3121/23.05.2024 г. , поради което на основание чл. 172, ал. 2, предл. „последно“ АПК оспорването следва да се отхвърли.

Ответната страна не претендира разноски, поради което съдът не дължи произнасяне.

По изложените съображения , съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на С. Д. Ц. срещу Писмо изх. № 94-3121/23.05.2024 г. на главния секретар на Министерство на образованието и науката, с което е отказано предоставяне на достъп до обществена информация по т. 1 от подадено от нея заявление вх. № 94-3001/13.05.2024 г.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 40, ал. 3 ЗДОИ.

Съдия: